

26.05.20 r.

Temat: Zbigniew Religa – człowiek z sercem w dłoni.

Notatka:

1. Jan Osiecki – dziennikarz. Współpracował z czasopismem „Newsweek”, Programem III Polskiego Radia. Jest autorem wywiadu rzecki pt. „Religa. Człowiek z sercem w dłoni”, będącego zapisem rozmów z wybitnym kardiologiem Zbigniewem Religą.
2. Przeczytaj tekst „Religa. Człowiek z sercem w dłoni” – „Nowe słowa na start!” – str. 300 – 301.
3. Zbigniew Religa (1938 – 2009) był wybitnym kardiochirurgiem, profesorem nauk medycznych, prowadził szereg pionierskich programów naukowo – badawczych w dziedzinach transplantacji serca i płuc. Wraz ze swoim zespołem medycznym wykonał pierwszy udany zabieg transplantacji serca w Polsce. Prowadził działalność polityczną, był ministrem zdrowia w rządzie Kazimierza Marcinkiewicza, a następnie w rządzie Jarosława Kaczyńskiego. Członek Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu.
Mówiono o nim: *To był święty człowiek. Moja miłość. Profesor dał się lubić. Bezpośredni, szczery, pogodny, ufny. Chętnie dzielił się wiedzą, umożliwiał awans.*
4. Napisz kilka zdań na temat wyjątkowości pracy profesora Zbigniewa Religi.

27.05.20 r.

Temat: Poznajemy historię Stephena Hawkinga – słynnego brytyjskiego fizyka teoretyka.

Notatka:

1. Stephen Hawking (1942 – 2018) – brytyjski fizyk teoretyk. Sławę przyniosły mu publikacje popularnonaukowe omawiające najciekawsze zagadnienia współczesnej astrofizyki, takie jak powstanie i ewolucja Wszechświata oraz czarne dziury. Mimo niemal całkowitego paraliżu i utraty mowy Hawking był w pełni sprawny intelektualnie, porozumiewał się za pomocą specjalnego urządzenia i pozostawał aktywny naukowo.
2. Zapoznaj się z przypisami - „Nowe słowa na start!” – str. 303 – 304.
3. Przeczytaj fragmenty „Mojej krótkiej historii” Stephena Hawkinga – str. 303 – 304.
4. Stephen Hawking o swoim życiu:
 - *Kiedy miałem dwadzieścia jeden lat i zachorowałem na ALS, uważałem, że to strasznie niesprawiedliwe. Dlaczego coś takiego zdarzyło się akurat mnie? Myślałem, że moje życie się skończyło i że nigdy nie zrealizuję potencjału który – jak czułem – we mnie drzemał. Jednak teraz, pięćdziesiąt lat później, mogę być po cichu zadowolony z życia.*
 - *Niepelnosprawność nie stanowiła dla mnie poważnej przeszkody w pracy naukowej.*
 - *[...] dla ogółu stałem się być może najbardziej znanym naukowcem na świecie.*
 - *Miałem pełne satysfakcjonujące życie. Uważam, że osoby niepełnosprawne powinny skoncentrować się na rzeczach dostępnych dla siebie i nie żałować tego, czego nie mogą robić. Mnie udało się zrealizować większość pragnień. Dużo podróżowałem. [...] (Japonia, Chiny, kolejne kontynenty, Korea Południowa, Chiny, Indie, Irlandia, Chile, stany Zjednoczone).*
 - *Żyję we wspaniałym momencie w historii – to był cudowny okres do prowadzenia badań z fizyki teoretycznej. Jestem szczęśliwy, jeśli udało mi się wnieść jakiś wkład w nasze rozumienie Wszechświata.*
5. Odpowiedz na pytanie: Czego może dowodzić historia życia Hawkinga? Jakie należy mieć cechy charakteru, żeby pozytywnie radzić sobie z niepełnosprawnością?

28.05.20 r.

Temat: Dlaczego niektórzy ludzie nie wierzą w siebie? - „Samotni.pl”.

Notatka:

1. Barbara Kosmowska – pisarka, kulturoznawczyni, laureatka Konkursu Literackiego im. Astrid Lindgren. Książka *Samotni.pl* ukazała się w 2011 r.
2. Przeczytaj fragment książki *Samotni.pl* - „Nowe słowa na start!” – str. 305 – 307.
3. Przemysł problemy:
 - Dlaczego bohaterka powieści Barbary Kosmowskiej ma kompleks z powodu swojego wyglądu? Co sugerują określenia: *wydatne policzki, zbyt obcisle spodnie*, porównanie siebie do *wielkiej tarczy*?
 - Jak postrzega Kają jej przyjaciółka Joanna?
 - Dlaczego publiczne ogłoszenie zwycięstwa Kai w konkursie jest dla niej powodem do stresu? Jakiej reakcji się spodziewa?
 - Jak postrzegają bohaterkę inne osoby?
 - Co powinna zmienić w swojej postawie Kaja, aby nie obawiać się *piekła spojrzeń i odgłosów*?
 - Opisz sytuację, która mogłaby być ilustracją stwierdzenia Kai, że *kpina boli najbardziej*?
 - Dlaczego niektórzy ludzie nie wierzą w siebie oraz w to, że mogą odnosić sukcesy, być lubiani i podziwiani?
 - Jak zareagować na agresję, również psychiczną, wśród rówieśników? Zabierz głos w dyskusji i przedstaw swoje argumenty. Prześlij na moją pocztę szkolną – 28.05.20 r.
 - Zadanie fakultatywne: Stwórz plakat zachęcający do przeciwdziałania przemocy.

29.05.20 r. i 1.06.20 r.

Temat: Istota wywiadu.

Notatka:

1. Wywiad jest to rozmowa dotycząca wybranego tematu prowadzona z osobą zazwyczaj powszechnie znaną (np. z gwiazdą rocka, głośną pisarką, ekspertem) lub wyróżniającą się w jakiejś społeczności (np. z lokalnym sportowcem, działaczem społecznym). Wywiad ma formę dialogu, w którym rozmówca odpowiada na kolejne pytania dziennikarza. Celem rozmowy jest przybliżenie czytelnikom lub słuchaczom sylwetki rozmówcy. Wywiad może mieć formę nagrania (w radiu, telewizji, internecie) albo tekstu pisanego (w prasie).

Wywiad składa się z następujących części:

- wstępu – w którym przedstawiamy rozmówcę, temat i okoliczności wywiadu,
 - rozwinięcia – w którym rozmówca odpowiada na zadawane przez nas pytania,
 - zakończenia – w którym krótko podsumowujemy wywiad, formułujemy wnioski i dziękujemy rozmówcy za poświęcony czas.
2. Przydatne słownictwo:
 - Bohaterem mojego wywiadu jest..., Na rozmowę ze mną zgodziła się..., Nasza rozmowa odbyła się...w...,
 - Jest Pan..., Już od wielu lat zajmuje się Pani..., Zastynałeś z..., Od niedawna jest o Tobie głośno, opowiedz o tym, jak się zaczęła Twoja przygoda z...,
 - Co sądzi Pani o..., Jakie jest Pańskie zdanie na temat..., Co Cię skłoniło do..., Co należałoby zmienić w..., Jak Pani ocenia..., Od jak dawna zajmuje się Pan..., Jak to się stało, że zacząłeś...,

- Wróćmy do..., W wywiadzie dla... powiedział Pan, że..., Kiedyś mówiła Pani o..., Czy nadal jest Pan za..., Jeśli pozwolisz, wrócę jeszcze do...,
- Na zakończenie wywiadu chciałabym zapytać o..., Na zakończenie zadam Pani jeszcze jedno pytanie...,
- Bardzo dziękuję za rozmowę. Dziękuję za poświęcony czas.

3. Wskazówki:

- Zbierz informacje o rozmówcy.
- Określ temat wywiadu, zanotuj na kartce pytania, które chcesz zadać.
- W trakcie wywiadu nie przerywaj rozmówcy.
- W pytaniach nawiązuj do wypowiedzi osoby, z którą przeprowadzasz wywiad.
- Podsumuj wywiad i podziękuj rozmówcy.
- Podczas opracowywania wywiadu dodaj informację o tym, kim jest rozmówca oraz co będzie tematem rozmowy, nadaj też tekstowi tytuł.
- Pytania i odpowiedzi zapisuj od nowej linii, możesz też zastosować inne wyróżnienia graficzne, np. użyć pogrubionej czcionki do zapisania pytań.

4. Zapoznaj się z wywiadem, nie przepisuj:

Nie mogę żyć bez gotowania!

(Wstęp: informacje o rozmówcy)

Moja rozmówczyni jest uczennicą 7 klasy szkoły podstawowej. Niedawno postanowiła podzielić się swoją pasją z innymi i założyła blog kulinarny, który cieszy się coraz większą popularnością.

(Rozwinięcie składające się z pytań i odpowiedzi)

Moniko, jak zaczęła się Twoja przygoda z gotowaniem?

Odkąd pamiętam, interesuję się kuchnią. Moi znajomi mówią nawet, że urodziłam się z patelnią w ręku. (śmiech). A tak serio, jest to zasługa mojej mamy, która pokazała mi, jak z garści zieleniny wyczarować aromatyczną zupę, a z kupki mąki na stolnicy - pyszny, pachnący cynamonem jabłecznik.

Skąd pomysł, by prowadzić blog?

W dzisiejszych czasach każdy może to zrobić. Wystarczy parę kliknięć, ładny szablon i gotowe. Wiele moich koleżanek zostało blogerkami, by móc opowiadać w sieci o swoich pasjach. Mnie zachęciła do tego mama, mówiąc, że warto się podzielić swoimi pomysłami z resztą świata. Muszę przyznać, że regularne prowadzenie bloga mnie niesamowicie motywuje. Mam kolejny powód, by eksperymentować w kuchni!

Na jakich blogach się wzorowałaś?

Przede wszystkim na blogu mojej przyjaciółki, ale nie tylko. Zaglądam też do tych najbardziej znanych.

Wspomniałaś, że lubisz eksperymentować. Czy zdarzyło Ci się coś przypalić lub zepsuć?

I to nieraz! Tata nawet śmiał się ostatnio, że jeszcze trochę i zamknie kuchnię na kłódkę, ale kupił mi pod choinkę zestaw form do pieczenia tartaletek, więc chyba tylko żartował.

No właśnie, czy wyobrażasz sobie siebie z daleka od kuchni?

Hm... sama nie wiem. Wprawdzie lubię też podróżować i oglądać filmy, ale moja największą pasją jest kuchnia. Gdy tylko mam okazję, natychmiast zaczynam coś pichcić.

Czy zamierzasz rozwijać swój blog?

Zdecydowanie tak. Chciałabym wprowadzić nowe kategorie, np. dania na specjalne okazje, jak walentynki, andrzejki i inne.

(Zakończenie: podziękowanie)

W takim razie życzę Ci powodzenia i dziękuję za rozmowę.

5. Wykonaj ćwiczenia: Zeszyt ćwiczeń – ćw. 2/108; ćw. 4/109 i 110.